

מוקם שנהנו פרק רביעי פסחים

עין משפט
נור מצווה

בג

טו א. ממי פקיעת מהלך
לטסורי כלה כל'נו
וין נומשען קאיהר גג
קעריב ובקבינה:
יב. ממי [בצ] יסוד מהלך
טוטי להבב וטוטי זיד
קעריב ובקבינה:
יג. ג. ממי פיט מלואת
יש האט האט כטונן
לעון נס מושען קעריב
טוטי טוטי זיד

ברבו חנאנל (ברבך)
וואו (טוניז) זנדעלן, יאנזא
הוּוֹתָהַתְּ וְהַלְּלָהַתְּ קְרָבָרְקְרָסִין
בְּשִׁבְתָּה, לְפָעָה מְמִידָּה
עֲלֵיתָהַמְּרָאָה. כֵּן
שְׁלָא לְשִׁבָּהַסְּפָלְבִּינְגִּים
בְּשִׁבְתָּה, וְנוֹדוֹתְןָהַשְּׁבָרְבָּעָה
סְפָלְבִּינְגִּים וְרוֹסְטָהַשְׁׂלָם
בְּגַדְגָּדָה, תְּוֹהָהַעָלִי אֶלְלָה
מְרוֹדָהַמְּרָאָה וְרָאָה. הַמָּה אֶלְלָה
לֹא אָמַרְתִּי לְבָרָהַלְּמָה מְרוֹדָהַמְּרָאָה
מְגַרְבָּה בְּזִין דָּאַלְּ שְׁכִירָה
רְבָנָןְבָּהָרְבָּה אַתְּ לְסָפָלְבִּינְגִּים
לְהַלְּחָדָהַהְדָּה כִּכְוָן אַמְּנוֹרְבָּהָרְבָּה
הַמְּרָאָה, שְׁיָ אַחֲרָהַמְּרָאָה
שְׁעָמָדְבָּהָרְבָּה, דְּבָרָיְנָאָהַעָלְבָּהָרְבָּה
אַדְםָרְחָרְחָןְעָזְבָּהָרְבָּה, וְהָאָהָרְבָּה
הַרְמָנָהְבָּהָרְבָּה בְּעַלְעַלְעָהְבָּהָרְבָּה אַשְׁרָוְרָהְבָּהָרְבָּה
כְּבָרְיָאְבָּהָרְבָּה, גְּבָרְיָאְבָּהָרְבָּה
אַבְּרָםְבָּהָרְבָּה, גְּבָרְיָאְבָּהָרְבָּה עַלְעַלְעָהְבָּהָרְבָּה
כְּאַהֲרָןְבָּהָרְבָּה, שְׁמָשָׁהְבָּהָרְבָּה אַהֲרָןְבָּהָרְבָּה
תְּאַהֲרָןְבָּהָרְבָּה לְאַהֲרָןְבָּהָרְבָּה

הו' חנה לרהר, או שארחוי ר' יוחנן ספק עלי' בפנוי ושלא בפנוי, אהה לא תאלל לא בפנוי ולא ר' יוסי בעשיה אמר' שעשו בפנוי, ואחרים ר' סומכין עלי'.

א' ארחה רושאי ליהתין ב-
סמן נפ"ק דמלון וגו' **ב'** גלגולו מלהלא מה
דרכיו דרכיס כומומטיס וו' **ג'** כל טבלס דלען חל האסס
וואן אונדערטן זונען גאנז גאנז

אי אתה רשי לחתור בפניהם אמר לו ולא מיior אמר עליה אמר רב חסדא בכחותיו כתמי מושם דמפרטי מילתא הנה איןשי רצבי מילתא אלא אמר רב אשכנז אי רצובן אוון אכל' לא ניכלה ורב אפיקרו דילמא משתחח תורה כליה וניניהו ואוי רצובן בגין אכל' ניכלה ורב אפיקרו דילמא אהתי לא פרושין מן החיזב גופא דברים המתרין הפטור על החיזב גופא על הפטור ומן אהדרים נהנו בגין אסור אי אתה רשוי להתרין בפניהם אמר רב חסדא בכחותיו עסוקין וב"ע לא והניא וחוץ שני אהן באחד ואין רוחץ שין אהן בכובל ומשה ביהודה והלל בניו של רבנן גמליאל שהחצ שניותם כאחד בכבול ולעה עליהן כל המדינה אמרו מימי לא ראיינו קר רצה לומר להן דיבצא לבית החיצון ולא רצה לומר להן מהותרין אתם זכאים בקדושים שבת ואין מותרין לעבריהן ולא רצוי לומר להן מותרין יוציאן בקדושים שבת בכורי ומשם הלו יוציאן בקדושים שבת בכורי ולעה עליהן כל המדינה ומימי לא ראיינו קר ניכרים שבת ואין מותרין לעבורי ולעה עליהן ניכרים שבת ואין מותרין לא רצה לומר להן מותרין ניכרים שבת בעכו ומשם הלו יוציאן בקדושים שבת בכורי ולעה עליהן כל המדינה אמרו יושבען על ספסלי ניכרים שבת ואין מותרין לא ראיינו קר נশט על גבי קרקע לא רצה לומר להן מותרין אתם בני מדינת הרום נמי בין דלא שכחו רבנן גביהו בכחותם משפטלפן ואתי לאיותינו ארבע אמות דרומו בשלה מא ספסלי ניכרים מושם דרומו בכמתק וממקר בקדושים נמי דילמא ברשות הרבים אלא רוחץ מי טעמא לא כהניא יעם הכל אדם רוחץ חזין מאכבי כהניא ובעל אהתו ור' יהודה מותר לבבאי מפני בכור أبيו ותוא הדין לבבאל אהתו איניה וגורה בשני אהן מושם בעל אהתו תנא תלמוד לא ירוחץ עם רבבו ואם רבבו תנא כי אתה רבבה בר בר הנה אבל דאייתרא על לגביה רב עירוא סבא ורבה בריה דרב הונא בין דחוינו כסיה מבנייןו אוון ואמרו לה "לאבבי אמר להו לית להיא דתנן נהוגין עליו חומרין המקומות לך לישם אמר אבי הני מיili מבבל ללבול לאא" אבל מא" לבבל לא בין דאן כייפין מגר אפלוי הימא מא" לבבל: הני מיili והכא מהנה דעתו להווו הו"א" רבבה בר בר הנה לא שאלא בפני אני שרואית את ר' יוחנן שאכל יוי ושלא בפני אתה לא ראית אותו לא תأكل יידריה אודיה דאמור רבבה בר בר הנה סח ל' גנטשי אודר ר"ש בגין לקוניא לגניהו ליל

את ר' יוחנן דאכלי שיחתו בדור השני יחדו, וכוכבו יהודיה והללו בנו בשם תלול ריצא לברית החזקון ולאן, מברון גורל שאותם לא ערכו.

(ג) מוסכם דוחק פון
הארט (ד) מוסכם דוחק פון
סוכן (ה) יגיא (ז) כ"ה (ו) כ"ה
נכון מטלטל (כ) כ"ה
מסחות פ"ג (ו) כ"ה
כני קול ומכיר ערך כמי
זרעון (ז) נסובם רשות
(ח) חולין י"ב (ט) י"ב
מסחות ערך (י) ד"ר
רכ"י י"ב (ו) יונשי טומן
תלוי י"ב (ז) כ"ה כ"ה

(6) תומך דרכו עכדי
כוממיוס נל עכדי כוותה
על למחרה: (ב) דרכו לבכ'
וכר החומרה מקוס:

לעוי רשי
אישקפנינש
[אישקפנינש]. געליטס
קלות.